

International Refereed Journal / Uluslararası Hakemli Dergi

Karaelmas Eğitim Bilimleri Dergisi Karaelmas Journal of Educational Sciences

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/kebd>

On the Influence of Noddings's Theory of Care in Philosophy of Education: 2003-2013¹

Gözde EKEN TAŞKAYA²

Received: 05 November 2021, **Accepted:** 17 December 2021

ABSTRACT

In this study, the influence of Nel Noddings's Theory of Care in philosophy of education has been documented by analyzing several articles that both discuss Theory of Care and published from 2003 through 2013 in the Journal of Philosophy of Education. There are 16 articles published in this journal from 2003 through 2013, and these articles are this theoretical study's data. Themes originated using these articles are used to document Theory of Care's influence in this field and provide an analysis of the authors' ideas as they reflect on Theory of Care. Here, the concept of theme only refers to the groups of ideas discussed in these articles and four different themes, which surfaced at the end of this study, have documented this theory's influence in this field.

Keywords: Philosophy of education, theory of care, relational teaching, moral thinking

Ethical Committee Date / Number : This study was declared by the author as a study that does not require ethics committee approval.

EXTENDED ABSTRACT

Purpose and Significance

The purpose of this study is to document the influence of Noddings's Theory of Care in the field of philosophy of education. Even though Nel Noddings is one of the most famous thinkers and philosophers in the educational research literature, and she owes this reputation to her Theory of Care, how Theory of Care has been influential in the educational research, especially in the field of philosophy of education has gone undocumented so far. This paper at hand aims to fill this gap and has been significant as it has been the first of its kind within the recognized educational research literature.

Methods

This study offers a descriptive analysis regarding the documentation of the influence of Noddings's Theory of Care between the years of 2003 and 2013, including both years. It provides a theoretical way of understanding how this theory has influenced the field of philosophy of education through the authors that used this theory as their main point of view in their discussions. 16 different articles have been used as the data for this study, and any article selected for this study fit two criterion. First, to be published in the journal of Philosophy of Education between the years of 2003 and 2013; second to use Theory of Care as the crux of the article. The articles are analyzed using these criteria and four different themes have constituted the results of this study.

Results

¹ This study is derived from author's doctoral dissertation.

² Dr. Öğr. Üyesi, Artvin Çoruh Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, gozdeeken85@gmail.com [0000-0001-9263-3398](https://orcid.org/0000-0001-9263-3398)

Results of this analysis have proved that Noddings's Theory of Care has been influential in the field of philosophy in education and it has been used as a starting point to discuss relational thinking and teaching in students, student thinking and educational policy. The results of this study has also proved that there is a strong connection among the fields of philosophy of education, moral education and ethics as Noddings's Theory of Care is a theory of ethics; however, has been quite influential in the field of philosophy of education.

Discussion and Conclusions

The results of this analysis is consistent with the literature of philosophy of education literature and the nature of Theory of Care. The results of this study also suggest that Noddings's Theory of Care will continue to be cited because scholars are likely to use this theory in their studies to improve or disprove their and their publications' status in the field of philosophy of education and general educational research.

Noddings'in İlgi/Özen/Bakım Teorisinin Eğitim Felsefesindeki Etkisi Üzerine: 2003-2013¹

Gözde EKEN TAŞKAYA²

Başvuru Tarihi: 05 Kasım 2021, **Kabul Tarihi:** 17 Aralık 2021

ÖZET

Bu çalışmada, Nel Noddings'in İlgi/Özen/Bakım Teorisinin eğitim felsefesindeki etkisi, hem İlgi/Özen/Bakım Teorisini tartışan hem de Journal of Philosophy of Education'da (Eğitim Felsefesi Dergisi) 2003'ten 2013'e kadar yayınlanan çeşitli makaleleri analiz ederek belgelenmiştir. Bu dergide 2003'ten 2013'e kadar 16 makale yayınlanmıştır ve bu makaleler bu teorik çalışmanın verileridir. Bu makaleler kullanılarak oluşturulan temalar, İlgi/Özen/Bakım Teorisinin bu alandaki etkisini belgelemek ve yazarların İlgi/Özen/Bakım Teorisine dair fikirlerinin bir analizini sağlamak için oluşturulmuştur. Burada tema kavramı yalnızca bu makalelerde tartışılan fikir gruplarına atıf yapmaktadır ve bu çalışmanın sonunda ortaya çıkan dört farklı tema bu teorinin bu alandaki etkisini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Eğitim felsefesi, ilgi/özen/bakım teorisi, ilişkisel öğretim, ahlaki düşünce

Etik Kurul İzni Tarih / Sayı : Bu çalışma yazar tarafından etik kurul izni gerektirmeyen çalışma olarak beyan edilmiştir

1. Giriş

1.1. Bir Kavram Olarak Eğitim Felsefesi

Felsefe genellikle “bilgelik sevgisi” olarak bilinir (Noddings, 2011, p. xiii) ve yüzyıllardır insanoğlunun yanında olmuştur. Ancak, eğitim felsefesi alanı “yirminci yüzyılın ilk yarısında yavaş yavaş ortaya çıkmıştır” (Blake ve diğerleri, 2002, s. 2). Eğitim felsefesi, eğitim felsefecilerinin ortaya koyduğu soruların yapısı ve bilim insanların bu soruları nasıl yanıtladığıyla ilgilenen teorik bir araştırma alanı olarak nitelendirilebilir. Eğitim felsefesi tarafından ve içinde üretilen teoriler genellikle eğitimde uygulamalı araştırma alanlarında çalışan bilim insanları için çerçeve olarak kullanılır.

Eğitim felsefesi, eğitim felsefecilerinin felsefenin araçlarını kullanarak eğitimin sorunlarını inceledikleri bir araştırma alanıdır. Felsefi araştırma, doğa bilimlerinde yürütülen ampirik araştırmalardan farklıdır; çünkü felsefi araştırmalarda üretilen veriler benzersiz olup kontrol ve test grupları kullanılarak test edilmeye veya bu test sonucunda genellemelere açık değildir. Eğitim filozofları farklı şeyleri veri olarak sınıflandırır ve çoğunlukla felsefi araştırmanın kalitesini argümanın kalitesine ve açıklığına bakarak değerlendirir ve argümanın doğru veya yanlış değil, güçlü veya zayıf olup olmadığı sonucuna varır (Feinberg, 2008).

Bunu yapmanın bir yolu, literatürdeki bir teorinin betimleyici bir analizini yapmak ve bir teorinin etik ve eğitimle ilgili durumunu tanımlamaktır. Betimsel analizde araştırmacı, yalnızca bir durumu “doğrudan değiştirmeye çalışmadan” (Coe ve diğerleri, 2017, s. 10) betimlemeyi amaçlar ve “X ile ilgili bir ortamda neler olup bittiği” sorusunu ele alır. Aşağıda belirtilen araştırma sorusu dikkate alındığında, betimsel analiz bu çalışmanın doğasına uygundur. Bu teorik çalışmada, sadece eğitim felsefesi alanındaki bir durumu, görece yeni bir etik ve ahlak eğitimi teorisi ile bağlantılı olarak betimlenmesi hedeflenmektedir. Noddings'in İlgi/Özen/Bakım Teorisi (bundan sonra İlgi Teorisi olarak anılacaktır ve İT kısaltması şeklinde kullanılacaktır) bir ahlak felsefesi ve eğitim teorisi olarak ortaya çıkmasına rağmen, ahlak eğitimi ve eğitim felsefesi alanları sıklıkla etkileşime girdiği için; İT, eğitim felsefesinde yer alan tartışmaları da etkilemiştir. Buradan yola çıkarak bu teorik çalışmanın araştırma sorusu şudur:

- Journal of Philosophy of Education'da (Eğitim Felsefesi Dergisi) yayınlanan makalelerle sınırlı ve bunlara dayalı olarak, Noddings'in İT'si 2003 ve 2013 yılları arasında eğitim felsefesi alanında nasıl etkili olmuştur?

¹ Bu çalışma yazarın doktora tezinden türetilmiştir.

² Dr. Öğr. Üyesi, Artvin Çoruh Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, gozdeeken85@gmail.com 0000-0001-9263-3398

2. Yöntem

2.1. Etik Kurul İzni

Bu çalışma için etik kurul izni alınmamıştır, çünkü bu çalışma:

- İnsan ve hayvan üzerinde deney niteliği taşımamaktadır,
- Biyolojik materyal (kan, idrar vb. biyolojik sıvılar ve numuneler) kullanılmasını gerektirmemektedir,
- Beden bütünlüğüne müdahale içermemektedir,
- Gözlemsel ve betimsel araştırma (anket, mülakat, ölçek/skala çalışmaları, dosya taramaları, veri kaynakları taraması, sistem-model geliştirme çalışmaları) niteliğinde değildir. Bu çalışmada veri olarak kullanılan makaleleri incelemek için ilgili derginin sayfasına erişmek yeterlidir.

2.2. Makalenin Amacı ve Metodolojisi

Bu çalışmada verilerin toplanması ve analizi sırasında betimsel analiz yöntemi kullanılmıştır, çünkü yukarıda da belirtildiği gibi betimsel analiz bu çalışmaya yön veren araştırma sorusunun doğasına uygundur. Nel Noddings, eğitimin en etkili filozoflarından ve düşünürlerinden biridir ve eğitim felsefesi, ahlak eğitimi, ahlak felsefesi ve feminist düşünce alanlarında akademisyenler yayın yaptığında çok sık alıntılanır. Bu temelde İT'nden kaynaklanmaktadır ve İT'nin eğitim felsefesinde etkisini gösterdiğini savunmak mümkündür. Ancak, bu etki daha önce belgelenmemiştir ve bu etkinin belgelenmesi ilgili literatürde önemli bir boşluğu dolduracaktır. Bu makalede, Journal of Philosophy of Education'da (Eğitim Felsefesi Dergisi) (bundan sonra EFD olarak anılacaktır) yayınlanan makaleleri analiz ederek bu boşluğu doldurmak amaçlanmaktadır, çünkü bu makalelerin yazarları makalelerine İT'yi dahil etmişlerdir. Bu çalışmada kullanılan makaleler EFD'den seçilmiştir, çünkü EFD Scimago Journal Ranking ve Journal Metrics'e göre EFD, eğitim felsefesi disiplinini temsil eden ve İngiltere kökenli saygın bir dergidir. Ayrıca, EFD SSCI dizininde taranan bir dergidir ve yaklaşık 55 yıldır düzenli olarak yayın yapmaktadır. Eğitim Felsefesi alanında yayın yapan ve eğitim felsefesi disiplinini temsil eden başka dergiler de olmakla birlikte sadece EFD hem SSCI dizininde taranmakta, hem de bu kadar uzun süredir yayın hayatında bulunmaktadır. EFD yalnızca eğitim felsefesinde yapılan araştırmalarla ilgili makaleleri yayınlar ve bu makaleler "temel felsefi konuların incelenmesinden farklı olmakla birlikte, eğitimle bağlantısı, felsefi bir bakış açısından mevcut eğitim uygulaması veya politikasıyla ayrıntılı eleştirel katılımla ilgilidir" (EFD, 2017).

EFD 1967'den beri yayın yapmaktadır, ancak bu çalışmada yalnızca ana tema olarak Noddings'in İT'sinden bahseden ve 2003'ten 2013'e kadar yayınlanan makaleler kullanılmıştır. Bu araştırma sadece 2003 ve 2013 yıllarıyla sınırlandı, çünkü bu yıllar arasındaki zaman dilimi hem İT ve İlgili etikçileri için önemli bir on yıldır (2003 ve 2013 yıllarında sırasıyla İT'nin anlatıldığı kitap 2. ve 3. baskılarını yapmıştır), hem de 2013 yılından sonra Nel Noddings'in kendisi İT'nin cinsiyetçi ve kadınsı olduğuna dair özellikle bu dönemde yapılan bazı eleştirilere katılmış ve teoriyi feminist/ kadınsı bir çerçeveden çıkarıp ilişkisel bir çerçeveye oturtmaya çalışmıştır. Bu sebeplerden ötürü bu çalışmada veri olarak kullanılan makaleler 2003 ve 2013 yıllarıyla sınırlandı. Bu kritere uyan 16 makale bulunmaktadır ve bu makaleler üzerinden Noddings'in İT'nin eğitim felsefesi alanındaki etkisi açıklanmış ve belgelenmiştir. Bu makaleler hem yapılan bu araştırmanın verileridir, hem de kaynakçada ayrıca belirtilmiştir. Bu çalışmada Noddings'in İT'nin eğitim felsefesi alanı üzerindeki etkisini anlamak için İT'nin eğitim felsefesinde meydana gelen akademik tartışmalarla nasıl bağlantılı olduğu incelenmiştir.

3. Bulgular

3.1. Noddings'in İlgili Teorisine İlişkin EFD'de Bulunan Temalar

Yapılan bu çalışmayla eğitim felsefesi literatüründe önemli bir yer tutan Noddings'in İT'sinin bu alanda 2003 ile 2013 yılları arasında yer alan tartışmalara makalelerin yazarları tarafından nasıl dahil edildiği ve bu alanda yer alan tartışmaları/konuşmaları nasıl etkilediği incelenmektedir. Bu çalışmanın sonucunda ortaya çıkan temalar bu çalışmanın aynı zamanda bulgularıdır ve burada irdelenen her bir tema bu çalışmada veri olarak kullanılan makalelerde ortak şekilde tartışılan kavramlardır.

3.2. Tema: Noddings'in İlgili Teorisi ve İlişkiler Yoluyla/İlişkisel Ahlak Düşüncesi

Bu çalışma için analiz edilen makalelerde mevcut olan temalardan bir tanesi, İT'sinin insanların ilişkisel ahlak düşüncesine ilişkin felsefi bir çerçeve çizmeye nasıl katkıda bulunduğu. Üç yazar (Carr, 2004; Cuypers, 2009; Papastephanou, 2004), öğrencilerde ahlak düşüncesinin yapılandırılması ve geliştirilmesi ile ilgili olarak İT'ni tartışmıştır.

Stefaan Cuypers (2009) makalesinde İT'sinin ahlak öğretiminde yeni bir felsefi bakış açısı sağlamada nasıl yardımcı olabileceğini tartışmış ve ahlak öğretiminde kullanılan kurallara bağlı bakış açısının küçük çocuklarda korkuya neden olan sert bir öğretim yöntemi/bakış açısı olduğunu bildirmiştir. Cuypers (2009), argümanını güçlendirmek için, Noddings'in ahlaki düşünce için motive edici bir rehber olarak ilkeleri reddetmesinden yararlanarak şunları aktarmaktadır:

Yaptığımız şey kurallara ya da en azından tamamen kurallara değil - neyin adil ya da hakkaniyete uygun olduğuna dair önceden belirlenmiş bir belirlemeye değil - hem ilgilenen kişinin hem de ilgilenilen kişinin gözünden görülen/bakılan bir koşullar kümesine bağlıdır. (Noddings, 2003a, s.13)

Ayrıca Cuypers (2009) makalesinde, genç öğrencilerin ahlak eğitiminde kuralların kullanılmasının sorunlu olabileceğini, çünkü kuralların dış otoritenin varlığına işaret ettiğini belirtmiştir. Aslında Cuypers'a (2009) göre, sorumlu olmanın ahlaki eğitilmiş kişinin temel bir özelliği olduğu fikri ve öğretmenlerin bu özelliği, ilgi temelli uygulamalar gibi alternatif öğretim yöntemleri kullanarak öğrencilerinde geliştirmeleri gerekir. Hatta Cuypers (2009) makalesinde ilgi temelli bu uygulamalar yoluyla öğrencilere diğer insanlara sağlıklı bir bağımlılık kavramının nasıl inşa edileceğini ve bu bağımlılığı uygun ve ahlaki eylemlere yol açan bireysel eylemlerle dengeleyecek özerk bir kimliğin nasıl oluşturulacağını öğretmenin mümkün olduğunu savunmaktadır.

Cuypers ile aynı fikirde olmayan David Carr (2004), İT'sinin sadece romantik bir eğitim teorisi olduğunu ve "rasyonel düşünceyi ahlaktan uzaklaştırmanın bir mekanizması olan duygusallık ve duygunun uygun şekilde oluşturulmasına" çok fazla vurgu yaptığını savunmuştur. (s. 236). Carr (2004) için bu önemli bir sınırlılıktır; ancak İT yine de çevre etiği eğitimi tartışmak ve analiz etmek için iyi bir zemin sağlayabilir.

Carr'ın (2004) görüşüne göre, İT odaklı bir çevre etiği eğitimi, öğrencileri ve öğretmenleri hem ilgilenmeye hem de çevre ile ilişki etrafında merkezleyen sorular sormaya teşvik edebilir. Carr (2004) İT odaklı bir çevre etiği eğitiminde öğrencilerin ve öğretmenlerin birisini veya bir şeyi ilgilenmeye odaklanan sorular soracağını varsayar ve İT merkezli bir sınıfta oluşturulan soruların, öğrenciler ve onları çevreleyen topluluk için ilginç olan harika bir sınıf tartışması veya yeni bir grup projesi başlatabileceğini iddia eder.

Bu bağlamda Papastephanou (2004) makalesinde bireyci bir ahlak eğitimini eleştirmiş ve ahlak eğitiminin toplumun bir parçası olmasını destekleyerek bu topluluk bağlantısını teşvik eden felsefi bir bakış açısına savunmuştur. Papastephanou (2004) makalesinde, okullarda bulunan mevcut liberal/bireyselci eğitim programlarının, toplulukların kişinin eleştirel ve ahlaki düşünme becerilerini nasıl etkilediğini görmezden gelebileceğini iddia etmektedir. Bu bakış açısını daha da ileri götüren Papastephanou (2004), toplulukçu ahlaki eğitim programlarına örneğin, ilgi temelli olanlara geçmeyi önermektedir, zira Papastephanou'ya (2004) göre, "Liberal eğitim ahlakçısı ya da stratejik tepki 'okuma'sı, diğerinin/başkasının arzusuna uygun bir tepki oluşturmaz" (s. 371) ve bu önemli bir sorundur.

Papastephanou'nun (2004) görüşüne göre, bu problemden kaçınmak için kişinin odağını başkalarının ihtiyaçlarını anlamaya kaydırması gerekir. Papastephanou (2004) makalesinde başkalarının ihtiyaçlarını karşılamaya yönelik bakış açısının ilişkisel bir ahlak anlayışı gerektirdiğini, içsel esenliği toplumsal öğrenme ile dengeleyen ve topluluğa bağımlılık ile kişinin düşünme becerilerini geliştirdiğini belirtmiştir. İT'de sunulan ilişkisel öğretim bileşeni ile Noddings, bu ikisini dengeleyecek bir sentez sağladı. Papastephanou'ya (2004) göre, bu avantajlı sentez, öz-gönderim sorununun tek çözümüdür ve makalesini, ilgiye dayalı toplulukçu programlar olmadan, bir topluluk ve birey inşa etmenin imkansız olduğunu savunarak sonlandırmıştır.

Eğitimsel bir bakış açısı ve İT'ni teşvik etmek için tasarlanmış bir sistem, öğretimde ilişkisel bir bakış açısı ve öğrencilerle ilişki kurmanın önemini vurgulayacak bir yaklaşım gerektirir. Bu yeni yaklaşım, başkalarıyla "hissetmek" (Noddings, 2003a, s. 177) ve öğretim sürecinde başkalarının ihtiyaçlarına dikkat etmekle ilgilenir, ve bu makaledeki bir sonraki temadır.

3.3. Tema: Noddings'in İlgili Teorisi, İlişkisel Öğretim ve Öğrencilerin İhtiyaçları

İT'nin ilişkisel öğretim ve öğrencilerin ihtiyaçlarını anlama tartışmasına katkısı, bu dergide yayınlanan ve analiz edilen makalelerde bulunan bir temadır. Beş farklı makalenin yazarları (Benporath, 2003; Goodman, 2008; Laverty, 2004; Noddings, 2003c; Tubbs, 2005a), bu konuyla bağlantılı olarak İT'ni makalelerinde kullanmışlardır. Bu amaçla burda çalışılan ilk makale Nel Noddings'in kendisi tarafından yazılmıştır.

Bu makalede Noddings (2003c) önce ilgi temelli öğretimle ilgili iki farklı argüman oluşturmuş, ardından geleneksel öğretim çerçevesini eleştirmiştir. Noddings (2003c), öğretimi belirli amaçlara ulaşmak için bir uygulama olarak temsil etmeye yönelik herhangi bir çabanın, öğretimin ahlaki değerini ve lezzetini gözden kaçırdığını ve odağını yalnızca ortak temel standartlar ve standart testlerle sınırladığını iddia etmiştir. Noddings (2003c) makalesinde standartlaştırılmış testlerin ve bu testlerin uygulanmasının arkasındaki mantığı eleştirerek, öğretmenlerin ve eğitim politikacılarının standartlaştırılmış eğitim fikrindeki ısrarları konusunda sorgulamıştır.

Noddings (2003c), geleneksel öğretmenlik uygulaması anlayışını ve genel toplumda öğretmenlik uygulamasının nasıl anlaşıldığını eleştirmiştir. Noddings'e (2003c) göre, geleneksel öğretim çerçevesi, öğretimi mekanik bir uygulamaya eşitlediği için farklı ihtiyaçları olan öğrenciler için mükemmel bir seçim değildir. Ayrıca, bu sürdürülemez ve etkisiz bir öğretim çerçevesidir, çünkü geleneksel öğretim çerçevesini benimseyen öğretmenlerin etkisi, ders bittiğinde kaybolmaya mahkumdur. Bu öğretmenlerin aksine, ilgi gösteren öğretmenler öğrencilerine öğrenmeleri için sürekli bir ilham sağlayabilirler, çünkü "öğretmenin ilk büyük iyiliği - yanıt verme yeteneği ve olumlu etkileri - açıkça ilişkiseldir" (Noddings, 2003c, s. 249).

Noddings (2003c) makalesi boyunca öğrencilerin benzersizliğine dikkat çekmiş ve her öğrencinin yerine getirilmesi gereken farklı ihtiyaçları olduğunu açıklamıştır. Öğrencilere ilgi gösterilen sınıflarda, bir öğretmenin birincil kaygısı, öğrencileriyle güvene dayalı ve özenli ilişkiler kurarak öğrencilerin ihtiyaçlarını belirlemektir. Ayrıca, Noddings'in (2003c) görüşüne göre, iyi bir öğretmen ilgili bir öğretmendir ve bu ilişkilerin "hem genel hem de özel bilginin etkili aktarımı için bir temel oluşturduğundan" (s. 250) öğrencilere fayda sağladığını bilir.

Noddings (2003c), öğretimde kullanılan geleneksel yaklaşımın öğrenmenin sürekliliğini sınırladığını ve bunun, tercihen ilgili ve ilişkisel olan daha iyi bir öğretim yaklaşımıyla değiştirilmesi gerektiğini bildirmiştir. Noddings'e (2003c) göre, öğrencilerin düşünme becerilerini geliştirmenin ve onları gerçekten eğitmenin anahtarı, öğrenme ilhamı içsel bir motivasyon olduğundan ve dış koşullarla ilişkili olmadığından, öğrencileri daha fazla öğrenmeye teşvik etmektir. Noddings'e (2003c) göre, nihayetinde, iyi öğretmenler sevecen ve ilgili öğretmenlerdir ve üniversiteden sonra hatırlanırlar çünkü bu sevecen öğretmenler öğrencilerle ilişki kurmak ve onların ihtiyaçlarını anlamak için zaman ayırır. Aslında Noddings'in (2003c) görüşüne göre, öğrencilerin ihtiyaçlarını anlamak kısmen konu bilgisinde uzman olmaya bağlıdır, çünkü öğrenmede kopukluk anlarını tespit etmek ve öğrencileri nasıl motive edeceğini bilmek için pedagojik bilgiye sahip olmak gerekir.

Nigel Tubbs (2005a) makalesinde Noddings (2003b/2003c) ile karşı çıkarak İT ve onunla ilişkili ilişkisel öğretim uygulamasının çeşitli sınırlılıkları olduğunu iddia eder. Tubbs'a (2005a) göre, İT'nin bir sınırlılığı, bu teoremin okullar gibi daha geniş kamu ortamlarında uygulanması durumunda hali hazırda var olan eşitsizlik endişeleri ve sorunlarını daha da büyütmesidir. Aslında, Tubbs'a (2005a) göre, İT ve "ilgilenen ve ilgilenilen arasındaki ilişki özel alandan kamusal alana geçişinden tam olarak sağ çıkamaz" (s. 212) çünkü İT iki taraf (ilgilenen ve ilgilenilen) arasında eşit hakları savunmamaktadır.

Tubbs'a (2005a) göre, İT'ne göre tasarlanmış bir eğitim sisteminde, her zaman bazı öğrenciler - eşitlik temelinde hak ettikleri için değil, savunmasız veya muhtaç oldukları için belirli haklar ve ürünleri alacaklardır. Tubbs (2005a) bunu İT'nin ciddi bir sınırlaması olarak görür ve İT'nin öğretmenlerin ve savunmasız öğrencilerin ihtiyaçlarına eşit derecede dikkat edecek şekilde değiştirilmesi gerektiğini savunur. Tubbs'a (2005a) göre, ilgi gösteren/öğretmen partisinin ihtiyaçlarını tartışmaya ilgi duymamak veya sessiz kalmak hem İT hem de Noddings için sorundur çünkü "Noddings, öğretmenleri ihtiyaç duydukları saatlerde terk eder" (s. 215).

Tubbs'ın İT ile ilgili bir başka eleştirisi (2005a), daha çok yakınlarda yaşayan bireylerin refahı ile ilgili olduğu için İT'nin kapsamının sınırlı olmasıdır. Tubbs (2005a) makalesinde, İT'nin diğer ahlak teorilerine kıyasla, kişinin hayatında sınırlı bir ahlaka sahip olmaktan rahatsız olmadığı takdirde uygulanması kolay

bir teori olduğunu iddia etmiştir. Bu sınırlı ahlaki merceği kullanarak, ilgili öğretmen sadece tanıdığı öğrencilerle ilgilenir ve kendisinden uzakta yaşayan öğrencilerin haklarını ve temel ihtiyaçlarını görmezden gelecektir.

Tubbs'ın İT hakkındaki eleştirisine (2005a) ve onun öğretim ve ahlaki düşünmeye yönelik ihtiyaç temelli düşünme yaklaşımını desteklemesine katılan Joan Goodman (2008) makalesinde ihtiyaç temelli düşünmeyi destekleyen bir öğretim pedagojisinin profesyonel uygulayıcılar ve ebeveynler için zor ve külfetli bir öğretim görevi olduğunu savunmuştur. Goodman (2008), makalesini yazarken anne ve bebek arasında oluşan doğal ilgi temelli ilişkinin özelliklerinden yararlanmış ve bu ilişkinin ahlaki düşünme ve ahlaki eğitim için tatmin edici bir arka plan sağlamayabileceğini iddia etmiştir.

Goodman (2008) makalesinde, ilgi temelli etik ilişkilerinin geliştiği doğal ilişkilerinin, daha iyi düşünmenin ve gelişmiş ahlaki anlayışın yolu değil, ihtiyaca dayalı olmaları ve iki taraf arasındaki bağımlılığın resimlerini çizmeleri nedeniyle sorunlu olduğunu tartışır. Noddings'in (1984/2003a/2013) aksine Goodman (2008), bu doğal ilişkileri çocuk ve ebeveyn arasındaki sürekli mücadelenin zemini olarak tanımlamıştır ve bu mücadelenin doğası şu şekildedir: "sürekli bir yakınlaşma ve bırakma, boyun eğme ve direnme" (s. 234).

Goodman (2008) makalesinde, Noddings'in (1984/2003a/2013) şefkatli ilişkilere ilişkin gözleminin, ebeveynler ve çocuklar arasında meydana gelen eğitici bağlantıların yalnızca sınırlı bir görünümünü tanımladığına dikkat çekmiştir. Goodman (2008), bu sınırlı, hatta önyargılı gözlem nedeniyle, Noddings'in İT'nin 'Çocukların ve ebeveynlerin ihtiyaçları arasında nasıl denge kurulabilir?' sorusuna cevap veremeyeceğini savunmaktadır. Aslında Goodman'a (2008) göre, bu soruya tatmin edici bir cevap verilmemesi, İT için istenmeyen bir durum oluşturmaktadır, çünkü İT ilişkisel eğitim çerçevesi aracılığıyla öğretim yaptıklarında ebeveynler ve öğretmenlerin karşılaştıkları zorlukları ele almamaktadır. Son olarak, Goodman'ın (2008) görüşüne göre, Noddings (1984/2003a/2013) tarafından tanımlanan ilişkiler ahlaki olmanın kaynağı değildir veya ahlaki olarak yaşamayı öğrenmede yeterli bir arka plan sağlamamakta ve ilgi temelli ilişkileri tanımlayan daha güvenilir bir gözlem gerekmektedir.

Sigal Benporath (2003) makalesinde İT'nin en iyi ihtimalle ilgi, özen ve dikkati, duygu ve duygusal kapasiteleri ve öğrencilerin ihtiyaçlarını okul disiplini ve okullarda öğretilen ve değer verilen müfredat yerine tercih eden iyimser bir eğitim teorisi olduğunu savunmaktadır. Benporath (2003), Noddings'in anne dili tercihini ve bu dilin İT'deki varlığını eleştirmiştir ve hem anneci eğitim teorilerinin potansiyel eğitimsel etkilerine hem de anne dilinin bir eğitim teorisindeki pratik etkisine meydan okumaktadır.

Benporath'a (2003) göre İT bir ilişkiye dahil olan tüm tarafların hak ve çıkarlarını dengelemekte zorlanacaktır. Çünkü Noddings'in aksine, Benporath (2003), ahlaki toplumların ve sınıflardaki sosyal toplulukların, bu daha büyük ahlaki toplumların küçük bir bölümünü temsil ettiğine ve aynı zamanda adil toplumlar olduğuna inanarak eğer okulların görevi ve işlevi geleceğin ahlaki toplumları için öğrenciler yetiştirmekse, okulların daha adalet düşüncesi temelli (paternalist) olmaları gerektiğini ifade etmektedir.

Benporath (2003), makalesinde ilgi temelli (anneci) eğitim ile bireysel haklar ve adalet düşüncesi temelli (paternalist) eğitim arasında bir denge olması gerektiğini savunmuştur; çünkü aksi takdirde çocuğun yüksek yararına yetersiz hizmet verilmiş olduğunu ifade etmiştir. Benporath (2003), Kohlberg'in Ahlak Teorisini eleştirmiştir, çünkü Benporath'ın (2003) görüşüne göre Kohlberg'in Ahlak Teorisi ve İT gibi anneci eğitim pedagojileri eğitimde bulunan sorunlu uygulamalara zemin oluşturmuştur. Benporath'a (2003) göre çocuğa verilen "ilave hakların aslında çocukların esenliğini destekleyebileceği açık değildir" (s. 128) ve İT -bir anneci eğitim pedagojisi- aracılığıyla sunulan bu ilave haklar ile, çocukların eğitiminin hangi bölümü için kimin sorumlu olması gerektiği sorununu daha da karmaşık hale geliyor.

Benporath (2003), makalesi boyunca okulların ve evlerin işlevlerinin farklı olduğunu ve farklı olması gerektiğini iddia ederek bu iki (ev ve okul) yaşam alanının birleştirilmesi değil, ayrı olması gerektiğini savunmaktadır. Ayrıca, Benporath (2003), okullar gibi toplumsal kurumların anneci bir eğitim sistemini değil, koruyucu bir paternalist eğitim sistemini benimsemesi gerektiğini savunmuştur; çünkü eğitim sistemine yönelik anneci yaklaşımlar "çocuklar ve yetişkinler arasında derin eşitsizlik yaratır" (Benporath, 2003, s. 127). Benporath (2003), okullar eşitlik sorunlarını çözmek, topluma ve üyelerine hak ettikleri şekilde hizmet etmek istiyorlarsa, ilgi temelli bir pedagoji üzerinde değil, eşit saygı ve haklar pedagojisi üzerinde çalışması gerektiğini tartışarak makalesini sonlandırmaktadır.

Annelik düşüncesinin ahlaki eğitimdeki varlığı ve ilgi gösterilen kişinin ihtiyaçlarının derin düşünmeyi gerektiren diğer önemli kavramlarla nasıl dengeleneceği konusunda İT'ne meydan okuyan önceki yazarların (Tubbs, Goodman ve Benporath) aksine, Megan Laverty (2004) makalesinde Noddings ile aynı fikri savunmaktadır. Laverty (2004) ahlak eğitiminde anne ve ilişkisel düşünme üzerine bir araştırma yaparak İT'nin ahlaki gelişim ve öğretim pedagojisi üzerinde olumlu bir etkisi olduğunu iddia etmiştir. Aslında, Laverty'ye (2004) göre, İT anneci bir eğitim teorisi olduğundan ve annenin dilini kullandığından, kendi içinde bir değeri vardır.

Laverty (2004), makalesi boyunca, anne düşüncesinin küçük çocukların eğitimine dahil edilmesini ve bu eğitimde uygulanmasını savunan İT'ne yönelik argümanını inşa etti ve bu argümanı kurarken, yetişkinler ve çocuklar arasında kurulan ilişkilerde var olan güç farklılıklarının zararlı etkilerine odaklandı. Taraflar arasındaki bu güç farklılıkları ve bu ilişkilere katılan yetişkinleri etkileyen diğer bazı psikolojik ve sosyal faktörler nedeniyle, eğitimde paternalist düşüncenin kendi dezavantajları vardır, çünkü "Yetişkinlere her zaman çocuğun yararına olanı yapma konusunda güvenilemez; çocuklar ebeveynlerden, sosyal yardım ve eğitim kurumlarından, savaştan ve siyasi kargaşadan en şiddetli suistimallere maruz kalmaya devam ediyor" (Laverty, 2004, s. 302).

Laverty (2004) makalesinde eğitimde anne ve baba düşüncesi arasındaki felsefi tartışmayı sunmuş ve bu tartışmanın/yarışmanın akademide nasıl bir gerilim yarattığını anlatmıştır. Laverty'nin (2004) görüşüne göre, bu gerilim birkaç yönden problemlidir; bu nedenle ortadan kaldırılması gerekir. Makalesinin son bölümünde, erkek ve kadın dillerinin entegrasyonu ve eğitimi etkileyen bakış açılarının oluşturulmasına yönelik çağrıda bulunmuştur (Laverty, 2004).

Herhangi bir eğitim teorisinin temelde öğrencilerin nasıl düşünmesi ve öğrenmesi gerektiğini tanımlayan bir çerçevesi vardır, çünkü bir noktada önerilen teoriyi kullanarak öğrenci düşünmesini geliştirmenin yollarını tanımlar veya önerir. Noddings'in oluşturduğu İT de bunun bir istisnası değildir ve öğrenci düşüncesine nasıl katkıda bulunduğu bu yazıda tartışılacak bir sonraki temadır.

3.4. Tema: Noddings'in İlgi Teorisi ve Öğrenci Düşüncesi

Öğrenci düşüncesi ve bunun İT ile bağlantısı, EFD'de yayınlanan makalelerde İT'nin etkisini belgelediği için burada tartışılması gereken başka bir temadır. Beş farklı yazar (Gregory, 2011; Hinchliffe, 2011; Osanloo, 2008; Smeyers, 2010; Tubbs, 2005b) İT'ni öğrencilerin empati ve deneyimsel düşünme dahil olmak üzere düşünme becerisinin gelişimi, önemseme ve ahlak eğitimi ve eleştirel düşüncenin gelişimi tartışmalarına katkısı ile bağlantılı olarak tartışır.

Paul Smeyers (2010) makalesinde İT'nin teorik gelişimini destekleyen iki ana argüman inşa etmektedir. İlk argümanında Smeyers (2010), ilgi etiği ile adalet etiği arasındaki tartışmanın neredeyse 30 yıllık olduğunu belirtir; bu nedenle Smeyers'a göre (2010), bilim insanları artık bu tartışmanın ötesine geçmeli ve ahlaki felsefe ve eğitim felsefesindeki statüsünü tehlikeye atmadan İT'ni nasıl geliştirebileceklerini tartışmalıdır. İT'nin diğer ahlak felsefesi teorilerini nasıl tamamlayabileceği konusundaki teorik tartışmasının bir parçası olarak, Smeyers (2010) ilgi etiği ve adalet etiği arasındaki tartışmanın ayrıntılı bir açıklamasını sunduktan sonra Slotte'un (2007) empati odaklı ilgi etiğini detaylı bir şekilde okuyucularına anlatmaktadır.

İT'nin teorik gelişimi lehine oluşturduğu ikinci argümanında Smeyers (2010), İT'yi detaylandırdı ve Slotte'un empati içeren etiği ile karşılaştırdı. Smeyers'e (2010) göre, empati içermeyen Noddings'in oluşturduğu bu teori, eleştirel düşünme ve özerklik konusuna tatmin edici bir cevap vermekte zorlanmaktadır; ancak Smeyers (2010), Slotte'un empati kavramını ilgi etiği ve İT'ne dahil etmesiyle, ilgi etiği ve İT'nin eleştirel düşünme ve özerkliği öğretmek ve tartışmak üzerine inşa edilmiş daha iyi bir argümana sahip olacağını belirtmiştir. Smeyers'in (2010) görüşüne göre, eğer empati kavramı İT'ne ayrıca dahil edilirse, o zaman "özerk kişi ... insanın başlangıçtaki düşünme ve kendi başına karar verme kapasitesini gerçekleştirir" (s. 174).

Azadeh Osanloo (2008) makalesinde, Noddings'in *Critical Lessons: What our Schools Should Teach but Do Not* (2006) isimli kitabını inceleyerek İT'nin öğrencilerin eleştirel düşünmesine katkısını değerlendirmiştir. Noddings'in kitabını (2006) inceledikten sonra, Osanloo (2008), Noddings'in "eleştirel düşünme [Noddings için yansıtıcı düşünme ile eş anlamlıdır] özelde okullar ve genel olarak liberal demokratik toplum için bir gereklilik olduğunu" savunduğunu ifade etmiştir (s. 341). Noddings (2006) kitabında okullarda eleştirel düşünme becerisinin öğretiminin ancak kapsamlı, bazen konu dışı

tartışmalarla mümkün olduğunu ve bu tartışmaların tasarlanmış bir müfredatın sınırları içinde gerçekleşmeyebileceğini savunmuştur.

Öğrenciler, ilgi temelli eleştirel düşünmeyi deneyimledikten sonra kişisel sorular sorabilir ve bu kişisel sorular öğrencilerin kişisel ve kültürel deneyimlerini temsil eder. Kültürün kişinin eleştirel düşünme ve felsefe yapma üzerindeki etkisi ve kültürle olan deneyimi Nigel Tubbs'ın dikkatini çekmiştir (2005b) ve Tubbs'ın makalesi kültürün felsefi düşüncedeki varlığı ve kültürün felsefi düşünmeye nasıl katkıda bulunduğu hakkındadır. Bu makalede Tubbs (2005b), felsefe ve düşünce söz konusu olduğunda kültürün dikkate alınması gereken gerekli bir bileşen olduğunu tartışmış ve bu teorinin kişinin ilk elden deneyimlerine dayanarak ahlaki yargı düzeyini açıkladığı için bireyin içinde bulunduğu yaşam koşulları ve yetiştiği kültür kavramını felsefi düşünceye nasıl entegre ettiğine dikkat çekmiştir. Tubbs (2005b) İT'nin bu açıklamasının altını çizmiştir ve kültür kavramının "spekülatif felsefe içerisinde belirli bir eğitimsel anlamı ve önemi olan bir kavramdır. Bir fikrin ya da bir deneyimin bilinerek kendini bu bilinen varlıkta yeniden şekillendirme biçimine atıfta bulunur" (s. 219) bir bağlam içerisinde değerlendirilmesi gerektiğini savunur.

Tubbs (2005b), İT'ni felsefi düşünce ve eğitimde kadın kültürünün önemini vurguladığı için kültürün felsefi düşünceye katkısını destekleyen bir teori olarak tanımlamıştır. Tubbs'a (2005b) göre bu teoriyi benimseyen öğretmenler, öğrencilerini ahlaki olarak eğitmek için kendi kültürlerini kabul ederler ve bu kültür İT'nde var olan kadın kültürü de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde olabilir. Kültürün felsefi düşünceye dahil olması önemlidir, çünkü kişi kendi düşünce çerçevesinde birkaç farklı kültürü benimseyebilir.

Maughn Gregory (2011) makalesinde, ABD'de küçük çocuklara öğretmek için en eski felsefi programlardan biri olan Çocuklar için Felsefeyi (bundan böyle ÇiF olarak anılacaktır) analiz etmiş ve bu programın ana ilkelerini tartışmıştır. Gregory'ye (2011) göre ÇiF'in ana ilkesi, eleştirel düşünmeyi ve eğitim felsefesini "önemseyen düşünme" yaklaşımıyla öğretmeye çalışmasıdır (s. 200). Gregory (2011) makalesinde, ÇiF'in küçük çocuklara onu yaşayarak ve ilk elden deneyimlerini yansıtarak felsefe öğretme anlayışını desteklediğini bildirmiştir. Program geliştiriciler, küçük çocukları zor ve karmaşık antik felsefi düşünce metinlerini okumaya zorlamaz, bunun yerine çocukları bu deneyimler üzerinde düşünerek deneyimlerini yorumlamalarına yardımcı olarak felsefi sorgulama yöntemlerini kullanarak eleştirel düşünmeyi deneyimlemeye teşvik eder. Gregory (2011), programın misyonunu "kendi kendini inceleme, belirli bir diyalog etiği, toplumsal ilgi"den oluşan bir öğretim pedagojisi kullanarak bireylere felsefi düşünmeyi öğretmek ve/veya eleştirel düşünmeyi geliştirmek olarak özetlemiştir (s. 201).

Noddings'in (2006) görüşüne göre, ilk önce onlarla diyalog kurmadan genç bireylere bir şeyler öğretmek ve önemsemek imkansızdır çünkü "diyalogun bir işlevi, bizim ve öğrencilerimizin kendi uygulamamız üzerinde düşünmesine ve onu eleştirmesine yardımcı olmaktır. Bize belirli şeyleri neden ve hangi etkiyle yaptığımızı sorma fırsatı verir" (s. 230-231). Diyalogun öğretim içindeki işlevi konusunda Noddings ile aynı fikirde olan Gregory (2011), felsefe öğretmenin ve öğrencilerin eleştirel düşünme becerilerini diyalog yoluyla geliştirmenin ÇiF programında kullanılan etkili bir yöntem olduğunu savunmaktadır.

Yaşam ve eğitim deneyimi yoluyla felsefe öğretmek Geoffrey Hinchliffe'nin (2011) makalesinin özüdür. Hinchliffe (2011) makalesinde İT'nin öğrenci düşüncesi ve Dewey ile bağlantısını sorgularken 'Önemli bir eğitim deneyimi nedir?' yanıtını vermeye çalışmıştır. Hinchliffe'ye (2011) göre İT, öğretmenleri, özellikle şefkatli bir ev ortamında, farklı ortamlarda önemli eğitim deneyimlerinin inşasını teşvik etmeye teşvik etmiştir.

Hinchliffe (2011) makalesinde 'deneyime dayalı evde öğrenmenin' önemini tartışmakta ve Maughn Gregory (2011), John Dewey (1916/2004) ve Noddings'in (2002, 2003a, 2003b, 2011) yanında yer alarak pratik öğrenme deneyimlerini teşvik etme ve öğrenmenin kapsamını okulların dışındaki ortamlara genişletme konusunda destek vermektedir. Hinchliffe (2011), makale boyunca, önemli ve geleneksel eğitim deneyimleri arasındaki farkları ayrıntılı olarak ele alırken, ilgi temelli eğitim etrafında yapılandırılmış bir deneyimsel müfredatın bu önemli eğitim deneyimlerini yapılandırmanın temeli olabileceğini öne sürmüştür. Hinchliffe'nin (2011) görüşüne göre, geleneksel kaba kitap öğrenimi, yalnızca geleneksel okul müfredatı önemli eğitim deneyimlerinin temeli olmadığı için değil, aynı zamanda liberal ilgi temelli müfredat kendi mükemmellik versiyonunu desteklediği için özgürleştirici bir ilgi temelli müfredat ile değiştirilmelidir.

Ek olarak, Hinchliffe (2011), bu özgürleştirici ilgi temelli müfredatı uygulayan öğretmenlerin “çocukları ve öğrencileri sevmedikleri veya yetenekleri olmayan dersleri almaya zorlamanın bir anlamı olmadığını” bildiklerini iddia etmektedir (s. 428). Hinchliffe'e benzer şekilde, Noddings (1993), bu özgürleştirici ilgi temelli müfredatın, öğrencilerin tematik bir öğrenme yaklaşımını deneyimledikten sonra ilgilenmeyi öğrendikleri çok çeşitli dersler aracılığıyla müfredat olduğunu savunmaktadır. İdeal olarak, bu özgürleştirici bakım temelli müfredattan yararlanan öğrenciler, "bu ilgi alanlarının tam anlamıyla oynamasına izin verilen programları takip edeceklerdir ... öğrencileri makine icat edebilir, inşa edebilir, tamir edebilir ve bakımını yapabilir ... liste sonsuzdur" (Noddings, 1993, s. 740).

Hinchliffe (2011) makalesinde, liberal bir bakım müfredatına dahil edilen önemli bir eğitim deneyiminin, “eureka” anlarının birlikte yaratılması yoluyla öğrencilerin düşünmesini nasıl geliştirebileceğini savunur ve bu eureka anını "bir öğrenci veya öğrenciler, açıkça ilişkili olan ancak şu ana kadar açıkça bahsedilmeyen materyallerle bağlantı kurmayı veya bağlantı kurmayı başardığında sıklıkla ortaya çıkabilir" (Hinchliffe, 2011, s. 429) olarak tanımlar. Hinchliffe'den önce ise Noddings (2003b), "her ikisinin de yeni materyallerle uğraşırken paylaştığı zorluk ve tatminin, öğretimin ve hayatın asla bitmeyen ahlaki arayışlar olduğu uyanış duygusunun (her ikisi için)" (s. 249) bu uyanış anlarını İT'nin merkeze alındığı sınıflarda gözlemlemiştir.

Öğrenci öğrenmesi ve öğrenci öğrenmesini geliştirmek için eğitim ortamlarının nasıl tasarlanacağı eğitim felsefecileri için önemli bir konudur (Dewey, 1916/2004; Freire, 1968/1996; Martin, 1985, 2002, 2011; Noddings, 2011, 2013). Eğitim felsefecileri ideal eğitimi tanımlamak için benzersiz mercekler kullanırlar ve bu merceklerle genellikle eğitim politikaları da oluşturulur. Bu yazıda bulunan dördüncü ve son tema, İT'nin eğitim teorisindeki etkisini ve eğitim politikasına gelişimine katkısını tartışmaktadır.

3.5. Tema: Eğitim Politikası Üzerine Yeni Bir Perspektif ve Teori Olarak Noddings'in İlgi Teorisi

Noddings'in İT'sinin ve eğitim politikası üzerindeki etkisi, eğitim felsefesindeki teorik düşünce ve eğitim politikası alanındaki son gelişmelerle bağlantılı olarak bu teoriyi tartıştıkları için üç farklı makale (Knight-Abowitz & Roberts, 2007; Sockett, 2009; Stitzlein, 2013) kullanılarak belgelenen başka bir temadır. Bu bölüm altında incelenen tüm makaleler, Noddings'in teorisine bağlı kitap inceleme makaleleridir.

Kathleen Knight-Abowitz ve Jay Roberts (2007) makalelerinde Thomas L. Friedman (2007) tarafından yazılan "The World is Flat: A Brief History of the Twenty-First Century"yi incelemiştir. Friedman'ın küreselleşmiş bir dünya vizyonundan ve bu vizyonu gerçekleştirecek bir eğitim sisteminden etkilenmelerine rağmen, yine de ona meydan okuyarak bakış açılarını güçlendirmek için İT'ni makalelerinde kullanmışlardır. Knight-Abowitz ve Roberts (2007) makalelerini tanıtırken eğitimde küreselleşme eğiliminin önünü açan süreçleri anlatmışlardır. Ayrıca, Noddings (2005, 2011, 2015) daha önce küreselleşmenin eğitim ortamını nasıl değiştirdiğini bildirdiği için Noddings'i bu küreselleşme eğiliminin eğitimdeki etkisini yorumlayan etkili bir eğitim teorisyeni olarak tanımlamıştır.

Noddings'in küresel/evrensel eğitim hesabı ve bildiğimiz şekliyle eğitim teorisini ve okullaşmayı nasıl değiştirdiği şu şekilde özetlenebilir: “Çocuklar akademik öğrenme kapasiteleri açısından eşit değildir ve evrensel, akademik bir müfredat akademik farklılıkları pekala ağırlaştırabilir” (Noddings, 2003a, s. 30). Knight-Abowitz ve Roberts'a (2007) göre İT, Friedman'ın eğitim sistemini/bakış açısını desteklememektedir çünkü Friedman (2007) tek bir standart kültürü ve bu kültür içinde oluşturulan eğitim sistemini teşvik etmektedir. Knight-Abowitz ve Roberts'ın (2007) görüşüne göre, Friedman (2007) “toplumsal sözleşmeye dayalı bir eğitim sistemi sadece eğitim yatırımını değil, aynı zamanda okullaşmanın öncelikle bireyin ve ulusun ekonomik refahı için bir araç olduğu fikrinin güçlü bir şekilde onaylanmasını da içerir.” (s. 475).

Knight-Abowitz ve Roberts'ın (2007) görüşüne göre, Friedman'ın küresel eğitim ve okullaşma hesabı son derece faydacıydı ve eğitim politikası yapımcıları tarafından tercih edilmemelidir. Çünkü eğitime yönelik oluşturulan bu bakış açısı, insanların eğitimde idealleri olması gerektiğini kabul eder, ancak bu idealler, standartlaştırılmış ve küreselleştirilmiş bir testin en üst yüzdelerinde diliminde puan alan ve dünya ekonomisinde rekabet eden öğrencileri mezun eden daha iyi okullar gibi dış etkenlere dayanmaktadır. Bunları dezavantajlar olarak gören Knight-Abowitz ve Roberts (2007), bu amaca hizmet eden ve bu ideali teşvik eden herhangi bir eğitim sisteminin sorunlu ve “tehlikeli derecede naif” olduğu sonucuna varmıştır (s. 478-479).

Noddings (2002), *Educating Moral People: A Caring Alternative to Character Education* adlı kitabında eğitimin önceliklerini sıfırladığı ve bu sıfırlama nedeniyle toplumsal kurumlarda verilen eğitimin toplumun

ihtiyaçları ve amaçları konusunda kafa karışıklığı olduğu için küreselleşmeye karşı çıkmıştır. Knight-Abowitz ve Roberts (2007), Noddings'in eğitimin amaçları konusunda dikkatli olduğunu kabul etmiş ve eğitimde neye öncelik verilmesi ve neyin hedeflenmesi gerektiği konusunda Noddings ile hemfikirdirler. Yazarların bu argümana ilişkin konuları, Noddings'ten (2002) alıntı yaptıklarında daha da netleşmektedir:

Toplumun matematik ve fen bilimlerinde çocuklarını dünyada birinci yapmasına gerek yok. Şiddeti azaltmak için çocuklarına bakmalı, her türlü dürüst çalışmaya saygı duymalı, ... umursayabilecek insanlar yetiştirmeli. (s. 94)

Bu temada incelenen ikinci makale, Hugh Sockett'in (2009) önemli eğitim teorisyenlerinin benzersiz otoportrelerini kullanarak eğitim politikasının gelişiminin nasıl analiz edilebileceğine dair kitap incelemesiydi. Noddings, Leonard J. Waks tarafından düzenlenen Self-portraiture: The uses of academic autobiography (2008) için bir bölüm yazmıştır ve Sockett'e (2009) göre, bu bölüm onun "kadın hareketinden" eğitimde nasıl etkilendiğini temsil etmektedir (s. 169).

Sockett (2009) makalesinde Noddings'in çalışmasının diğer feminist filozof ve bilim insanlarının çalışmalarından nasıl farklı olduğunu açıkladı. Bu diğer akademisyenler "(analitik) eğitim felsefesinde kadınların yokluğu" (Sockett, 2009, s. 169) hakkında yazmış olsalar da, Noddings'in ilgi, eğitim ve İT ile ilgili çalışması kadınların felsefi düşüncesi, eğitim felsefesi ve politikasında farklı bir yöne işaret etti. Sockett (2009) kitap incelemesinde bu yeni farklı yönü savunmak için İT'nden yararlandı.

Bu bölümde incelenen üçüncü ve son makale Sarah Stitzlein (2013) tarafından yazılmıştır ve bu makalede, Dear Nel: Opening the Circles of Care (Letters to Nel Noddings) (Lake, 2012) adlı kitaptaki argümanların niteliğini gözden geçirmiştir. Stitzlein'in (2013) makalesinde İT'nin birçok konu (aile ilişkileri ve öğrencilerle ilişkiler) ve eğitim araştırmaları (eğitim standartları, ilgi temelli öğretim ve Noddings'in yaşamında ilgi etişinin uygulanması) üzerine düşünmemize nasıl katkıda bulunduğunu tartışan bir inceleme sunmayı amaçlamıştır.

Stitzlein'in (2013) görüşüne göre, kitap İT'nin eğitim araştırmalarındaki önemini açıklamaya çalıştı, ancak kitabın birkaç sorunu vardı. Stitzlein'in ana kaygısı, bölümlerin çemberler olarak gruplandırılması mantığıyla ilgiliydi ve Stitzlein (2013) Lake'in bu kitabı derleme ihtiyacını ve kitap editörü olarak işini tartışma tarzını eleştirmektedir. Dahası, Stitzlein bu kitaptaki alıntılardan rahatsızdır ve seçilen alıntılarının ya Noddings'in çalışmasıyla alakasız olduğunu ya da İT'nin gerçek gücünü temsil edemediğini iddia etmektedir.

Stitzlein (2013) makalesinde, kişisel/ilişkisel bölümleri, Noddings'in yaşamını ve çalışmalarını ve bunların birbirine nasıl katkıda bulunduğunu tartışan kamu/araştırma bölümlerinden ayıran katı çizgiler aradı. Stitzlein (2013) incelemesi boyunca, bölümlerin okuyucunun bilmediği bir rasyonelliğe göre gruplandırıldığını ve bu kitabın hedef kitlesi olmadığını eleştirdi. Ayrıca Stitzlein, Lake'in kitabının eğitim teorileri üzerine bir ders kitabı olmasını istemektedir; ancak, bu öyle bir kitap değil.

İT Roland-Martin (1986, s. 10) tarafından tanımlanan "yeni disiplini" temsil eden bir eğitim politikasını çerçeveleyen bir teoridir. Bu yazıda analiz edilen dört tema bu yeni disiplindeki tartışmaları temsil ediyordu ve İT'nin eğitim felsefesindeki etkisini açıklamak için kullanıldı. Bu temaların yorumlanması ise bu makaleyi sonlandırmaktadır.

4. Sonuçlar ve Tartışma

EFD'de 2003'ten 2013'e kadar yayınlanan Noddings ve İT hakkında yani bu teoriyi temele alarak yazılan 16 makalenin incelendiği bu çalışmada, yazarların bu dergide seçilen zaman diliminde yayınlanan fikirleri İT ile ilgili oldukları için dört farklı tema altında kategorize edilebilir. Bu temalar şunlardır:

- İlişkiler Yoluyla Ahlaki Düşünme
- İlişkisel Düşünme ve Öğrencilerin İhtiyaçları
- Öğrenci Düşüncesi
- Eğitim Politikası

Bu temaları ve yazarların yazılarında İT'ni nasıl kullandıklarını yansıtmamanın ve yorumlamanın iki yolu vardır. Bunları yorumlamanın bir yolu, bu makaleleri İT'ni temelden eleştirip eleştirmediklerine bakarak

iki ana gruba ayırmaktır: İT'nin eğitim felsefesi alanında nasıl var olduğunu gösterirken bu temaları yorumlamanın bir başka yolu da bunların ilgili literatürle nasıl ilişkili olduğunu tartışmaktır. Burada ikisi de sunulmaktadır.

Makalelerinde fikirlerini oluşturmak ve sunmak için İT'ni kullanan yazarlar iki ana gruba ayrılabilir: İlk grup yazarlar İT hakkında oldukça eleştirel davranarak İT'nin dezavantajlarına dikkat çekmiştir. Örneğin, Goodman (2008), İT'nin eğitim düşüncesinde ve eğitim felsefesinde ihtiyaç temelli bir bakış açısını desteklediğini ve önce kimin ihtiyaçlarının belirlenip karşılanacağını belirlemede zorlandığını savunmuştur.

Bu yazarların aksine, bu çalışmaya dahil edilen ikinci bir grup yazar, İT'nin alkışlamakta ve İT'nin eğitim düşüncesine ve eğitim felsefesindeki araştırmalara sağladığı avantajlara/olumlu katkılarına dikkat çekmektedir. Örneğin, Osanloo (2008) makalesinde İT'nin kültürel açıdan ilişkisel eleştirel düşünmeye nasıl katkıda bulunduğunu tartışmıştır. Osalanoo'ya (2008) göre sınıflarda hizmet veren eğitimciler, öğrencilere eleştirel düşünme becerilerini geliştirebilecek büyük tartışmalara başlayabilir ve öğrencilere tartışmalı konular hakkında konuşma fırsatı verebilir.

Bu temaları yorumlamanın ikinci bir yolu, ilgili literatürde nasıl ele alındıklarını anlamaktır. Örneğin, 'ilişkiler yoluyla ahlaki düşünme' teması altında kategorize edilen seçilen makalelerin yazarları (Carr, 2004; Cuyppers, 2009; Papastephanou, 2004) İT'nin tartışmasının ilişkisel düşünme tartışmasıyla ne kadar alakalı olduğunu ve öğrencilerin ilişkiler yoluyla ahlaki düşüncelerindeki gelişmeyi tartışmışlardır. İT sağladığı ilişkisel çerçeve ile ilişkisel ve duygusal düşünmenin eğitim felsefesinde de tartışılmasına önemli katkılar sağlamıştır. Özellikle etkili filozof, düşünür ve bilim insanlarının İT'yi bir ilişkisel etik kuramı ve düşüncesi olarak kategorize ettikleri düşünüldüğünde, makalelerde bu temanın tartışılması beklenmektedir.

Bu yazıda 'ilişkisel düşünme ve öğrenci ihtiyaçları' temasının önerdiği gibi, İT bu ihtiyaçları anladıktan sonra çeşitli öğrenci ihtiyaçlarının karşılanması tartışmasına katkıda bulunmuştur. Noddings (1984/2003a/2013, 2002, 2003b, 2005, 2015) yazılarında gerçeği, sorunları ve ilgi gösterilen öğrencilerin ihtiyaçlarını anlamının önemine değindiği için İT bu tartışmanın doğal bir tarafı haline gelmiştir ve öğretmenlere bu öğrencilerin farklı ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli stratejiler sunmaktadır.

Makaleler, İT ile öğrencilerin öğrenme felsefesinin ve eleştirel düşünmenin empatik düşünme ve deneyim yoluyla gelişimine katkıda bulunduğundan, 'öğrenci düşüncesi' teması öğrenci düşüncesine odaklanmaktadır. Noddings (2003b, 2005, 2011), duyguların, öğretmenlerin öğrencileriyle olan şefkatli ilişkiler ve duygusal diyaloglar yoluyla eleştirel düşünme ve felsefi düşüncenin gelişimini destekleyebileceği fikrini desteklemiştir. İT'nin eleştirel düşünme ve ahlaki karar vermede duygulara güvenme konusundaki ısrarı, ahlak felsefesi ve eğitim felsefesinde kendine yer bulmuştur.

Bu makalenin son temasında yer alan makaleler, İT'nin eğitim ve eğitim politikasında teorik düşünceye katkısını tartışmıştır. 'Eğitim politikası' teması, daha çok İT'nin eğitim politikası, eğitim teorisi ve felsefesindeki genel temsiline odaklanmıştır. Çok genç bir eğitim teorisi olmasına rağmen, İT'nin eğitim teorisinde büyük bir etkisi olmuştur ve bu tema bu etkiyi doğrulamaktadır. Bu çalışmada sunulan makaleleri kullanarak, İT'nin eğitim felsefesi alanında ilişkiler, ilişkisel düşünme ve öğrenci ihtiyaçları, öğrenci düşüncesi ve eğitim politikası üzerinden ahlaki düşünme kavramlarının tartışılmasına katkı sağlamıştır. Bu bağlamda, bu çalışmanın ilgili alanda türünün ilk örneği olduğu düşünülmektedir.

Kaynaklar ³

- *Benporath, S. R. (2003). Autonomy and vulnerability: On just relations between adults and children. *Journal of Philosophy of Education*, 37(1), 127-145.
- Blake, N., Smeyers, P., Smith, R., Smith, R., & Standish, P. (2002). *The Blackwell guide to the philosophy of education*. In N. Blake, P. Smeyers, R. Smith, R. Smith, & P. Standish (Eds.), Introduction. London, England: Blackwell Publishing.
- *Carr, D. (2004). Moral values and the arts in environmental education: Towards an ethics of aesthetic appreciation. *Journal of Philosophy of Education*, 38(2), 221-239.

³ "*" ile gösterilen kaynaklar, bu araştırmada veri olarak kullanılan makalelerdir.

- Coe, R., Waring, M., Hedges, L. V., & Arthur, J. (Eds.). (2017). *Research methods and methodologies in education* (2nd ed.). London, England: SAGE Publications.
- *Cuypers, S. E. (2009). Autonomy in R. s. peters' educational theory. *Journal of Philosophy of Education*, 43(1), 189–207.
- Davis, B. (Ed.). (n.d.). *Journal of Philosophy of Education*. Retrieved from <https://onlinelibrary.wiley.com/page/journal/14679752/homepage/productinformation.html>
- Dewey, J. (1916/2004). *Democracy and education: An introduction to the philosophy of education*. Delhi, India: Aakar Books.
- Feinberg, J. (2008). *Doing philosophy: A guide to the writing of philosophy papers*. Belmont, CA: Thomson Wadsworth.
- Freire, P. (1968/1996). *Pedagogy of the oppressed* (M. Bergman Ramos, Trans.). Harlow, England: Penguin Books.
- Friedman, M. (2008). Care ethics and moral theory: Review essay of Virginia held, the ethics of care. *Philosophy and Phenomenological Research*, 77(2), 539–555.
- Friedman, T. L. (2007). *The world is flat: The globalized world in the twenty-first century*. Harlow, England: Penguin Books.
- *Goodman, J. F. (2008). Responding to children's needs: Amplifying the caring ethic. *Journal of Philosophy of Education*, 42(2), 233–248.
- *Gregory, M. (2011). Philosophy for Children and its Critics: A Mendham Dialogue: Philosophy for Children and its Critics. *Journal of Philosophy of Education*, 45(2), 199–219.
- *Hinchliffe, G. (2011). What is a Significant Educational Experience? *Journal of Philosophy of Education*, 45(3), 417–431.
- Journal of philosophy of education. (n.d.). Retrieved April 5, 2017, from Scimagojr.com website: <https://www.scimagojr.com/journalsearch.php?q=24827&tip=sid&clean=0>
- *Knight- Abowitz, K. & Roberts, J. (2008). The fallacies of flatness: Thomas friedman's the world is flat: The fallacies of flatness. *Journal of Philosophy of Education*, 41(3), 471–481.
- Lake, R. (Ed.). (2012). *Dear Nel: Opening the Circles of Care (Letters to Nel Noddings)*. New York, NY: Teachers' College Press.
- *Lavery, M. (2004). [Book Review of Childhood and its discontents: The first Seamus Heaney lectures by J. Dunne & J. Kelly]. *Journal of Philosophy of Education*, 38(2), 300-303. doi:10.1111/j.0309-8249.2004.384_2.x
- Martin, J. R. (1985). Becoming educated: A journey of alienation or integration? *Journal of Education*, 167(3), 71–84.
- Martin, J. R. (1986). Redefining the educated person: Rethinking the significance of gender. *Educational Researcher* 15(6), 6.
- Martin, J. R. (2002). *Cultural miseducation: In search of a democratic solution*. New York, NY: Teachers' College Press.
- Martin, J. R. (2011). *Education reconfigured: Culture, encounter, and change*. London, England: Routledge.
- Nigel Blake, Paul Smeyers, Richard Smith and Paul Standish. (2002). Introduction. In Nigel Blake, Paul Smeyers, Richard Smith and Paul Standish (Ed.), *The Blackwell Guide to the Philosophy of Education*. Oxford, England: Blackwell Publishing.
- Noddings, N. (2002). *Educating moral people: A caring alternative to character education*. New York, NY: Teachers' College Press.
- Noddings, N. (2003a). *Caring: A Feminine Approach to Ethics and Moral Education*. 2nd ed. (Berkeley, CA: University of California Press.
- Noddings, N. (2003b). *Happiness and Education*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- *Noddings, N. (2003c). Is teaching a practice? *Journal of Philosophy of Education*, 37(2), 241–251.
- Noddings, N. (2006). *Critical Lessons: What our Schools Should Teach but Do Not*. doi:10.1017/cbo9780511804625
- Noddings, N. (2011). *Philosophy of education*. (3rd Ed.) (Kindle Edition.) Boulder, CO: Westview Press.
- Noddings, N. (2013). *Caring: A relational approach to ethics and moral education*. (3rd ed.). Berkeley, CA: University of California Press.
- Noddings, N. (2015). *A richer, brighter vision for American high schools*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
- *Osanloo, A. (2008). Critical Lessons: What Our Schools Should Teach by Nel Noddings. *Journal of Philosophy of Education*, 42(2), 341–344.
- *Papastephanou, M. (2004). Educational critique, critical thinking and the critical philosophical traditions. *Journal of Philosophy of Education*, 38(3), 369–378.
- Slote, M. (2007). *The ethics of care and empathy*. London, England: Routledge.
- *Smeyers, P. (2010). Empathy, paternalism and practical reason: Philosophy of education and the ethics of care revisited. *Journal of Philosophy of Education*, 44(1), 171–180.
- *Sockett, H. (2009). Self-portraiture: The uses of academic autobiography. *Journal of Philosophy of Education*, 43(1), 167–174.
- *Stitzlein, S. (2013). [Book review of Dear Nel: Opening the circles of care (Letters to Nel Noddings) edited by Robert Lake (2012)]. *Journal of Philosophy of Education*, 47(4), 663-665. doi:10.1111/1467-9752.12050
- *Tubbs, N. (2005a). Chapter 1: Philosophy in education and education in philosophy. *Journal of Philosophy of Education*, 39(2), 189-216.

*Tubbs, N. (2005b). Chapter 2: The culture of philosophical experience. *Journal of Philosophy of Education*, 39(2), 219–235.

(N.d.). Retrieved April 9, 2017, from Scopus.com website: <https://www.scopus.com/sourceid/24827>

Araştırmacıların Katkı Oranı Beyanı:

Bu çalışmada tüm katkı birinci yazara aittir.

Destek ve Teřekkür Beyanı:

Bu makale, yazarın Prof. Dr. Suzanne Rice danışmanlığında tamamladığı doktora tezinin bir parçasıdır.